

Näid ja kolmsoovi

Elaskond üks kolmelukmeline perekond. Peres oli ema Anne, isa Kalev ja pisike seitsme aastane Maria. Elu oli neil ilus.

Ühel õnnelisel päeval tuli isa koju kurbade uudistega. „Ma kaotan töö,“ oli isa meeleheitel. „Mis näid saale?“ oli ema nutu äärel peal. „Mul ei ole ju raha, et sõbra ja erideid osta ja et veel erideid ka maksta,“ oli ema näidel siis juba täiesti pisarates.

Aeg möödus. Raha ja toit jäi aina vähemaks.

Kuuld ühel päeval tuli isa koju heade uudistega. „Ma sain töö! Ma sain töö! Kas mujuba ütlesin, et ma sain töö?“ hüppas isa suurest rõõmusest. Ema oli rõõmu pisarates, kuid pisike Maria ei saanud midagi aru. Lõpuks kui ema ja isa maha rahunesid olid emal mõned käsimused. „Kus? Kellena?“ oli ema uudishimust lõhkevas. „Halle asi on see, et töö on teises linnas, aga töö sain mööbli töötuse juhina.“ „Aga me peame siis ju kolima? Millal see toimule?“ muutus ema murelikuks. „Täna homme pakime ja ülehomme tuleb kolimis auto,“ oli isaal juba kõik valmis mäeldud.

Kahe päevaga pakkis ema asjad kokku. „Emme, ma ei taha ära kolida,“ tuli Maria, nukralt ema juurde. „Ega minaagi ei taha, aga sa ei taha õnes karkil külmuda ja nädgida.“ Üritas ema Mariale selgitada. „Ei taha,“ oli Maria kindel.

Järgmine päev tuligi kolimisautomis nende asjad ära viis. Pere jättis meijaga häveasti ja lahkurid.

Eis oli terveelt seitsme tunnine sõit. Lõhima pidid nad tugeva tormi mis nad peaaegu teelt pühkis. Lõpuks jändis perekond meijani.

Meija oli suur kahekordne ja väga vana. „Mulle see ei meeldi!“

